

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
Nr 8
IN NEDERLAND 60 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL :

HET LEVEN VAN LASSIE

EEN WAAR VERHAAL GETEKEND
DOOR R. REDING

REDING

HET LEVEN VAN LASSIE

door

RAYMOND REDING

ZIEHIER onze held op vier poten. Ik ben er zeker van, dat je hem reeds herkende... Het is een trouw kameraad die in heel de wereld ontelbare vrienden van iedere leeftijd telt !...

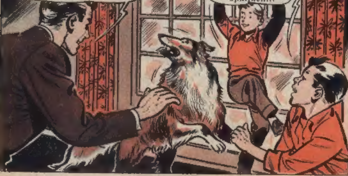

Lassie blijkt helemaal geen moeilijke hond te zijn voor zijn nieuwe meester, en zijn kleine gebreken zijn vlug afgeleerd. Datzelfde jaar krijgt de fokkerij een veertigtal duurbetaalde honden af te richten voor filmmaatschappijen. Het gebeurd zelden, dat een hond een belangrijke rol mag vertolken in een film, maar de producers doen dikwijls beroep op deze dieren om een bepaalde atmosfeer te scheppen. De enige hond die geen « werk » krijgt is...

De deur wordt geopend, en Lassie loopt naar de direkteur...
Wel, je hebt geenszins overdreven; die hond ziet er schitterend uit ! En wat een uitdrukking in zijn ogen !

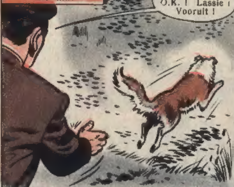

Lassie voelt zich gevleid en wordt familiair !...
Aangename kennismaking, Lassie !

De proefstrook levert een gunstig resultaat. Niet alleen gedraagt Lssie zich even goed onder het verblindend licht van de spots als in open lucht, maar hij blijkt bovendien uitstekend afgericht en zeer fotogeniek.

Zijn eigenaar aanvaardt een contract voor zijn hond die, om publicitaire redenen, zelf het contract mede mag « ondertekenen ».

Lassie mag zijn eerste rol spelen...
Ik voel me niet helemaal zeker van mijn stuk !...

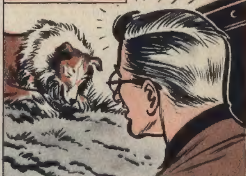

Het scenario voorziet, dat Lassie over een rivier moet zwemmen die verondersteld wordt de Tweed te zijn die Engeland van Schotland scheidt. In de rivier ligt een boot waarin een camera staat opgesteld en op de andere oever staat nog een camera.

En nu...
O.K. ! Lassie ! Vooruit !

Lassie komt vlug vooruit.

Maar zijn meester is niettemin ongerust.
Deze kleine overtocht zal hem niet vermoeien, en het scenario voorziet dat hij uitgeput de andere oever bereikt. Zou hij mijn bevelen begrepen hebben?

Lassie komt uit het water en schijnt doodop !...

Hij loopt nog enkele meter en laat zich dan vallen en sluit de ogen !

Alle filmmensen staan verbouwereerd !...
Zoiets heb ik nog nooit gezien !
Dat is de beste filmhond ter wereld ! Zelfs Rinty zou het niet beter gedaan hebben...

Weldra wordt Lassie overal bekend en referendums bewijzen dat zijn populariteit deze van filmvedetten op « twee » benen overtreft !
Je mag waarlijk fier gaan op je leerling. De kijkers klasseren Lassie onmiddellijk na Heddy Lamarr... en nog vóór Myrna Loy !
Ik hoop dat Myrna de geelzucht niet krijgt !

Op het eerste contract volgt er vlug een tweede, en een derde, en financieel worden ze langzaam interessanter. Op zekere dag...
U is de eigenaar van Lassie, nietwaar ? Ik heet Butwell. Art Butwell.

Ik ben afgevaardigde van de dierenbescherming en moet beletten dat Lassie zou afgejakkerd worden...

Ik zal u een geheimpje verklappen, indien u me belooft het niet verder te vertellen...
Beloofd !

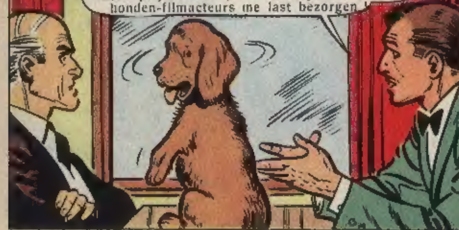

Van de acht uren die Lassie hier doorbrengt, werkt hij er slechts drie. Al de andere tijd wordt hij door een « dubbelganger » vervangen in al de scènes waarin hij niet « intelligent » moet spelen !

Maanden gaan voorbij, en de wonderhond ontgoochelt zijn eigenaar in genendele.

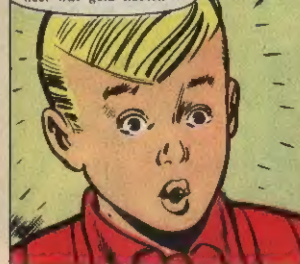

Het publiek dweept met het dier.
Dat was nu een mooie film, hé, Mary ! Dergelijke films moesten ze meer draaien. Die brengen wat afwisseling !...
Ja, ik zie graag een mooie hond in een hoofdrol !

Een jaar later...
De aankoop van Lassie was het beste koopje dat ik ooit heb gedaan. Tijdens het eerste jaar hebben we met onze hondenzaak 14.000 dollars verdiend...

...en in één jaar tijd heeft Lassie alléén me 50.000 dollars opgebracht.

De populariteit van Lassie blijkt gunstig te zijn voor alle honden.
Je krijgt mijn hond niet voor minder dan 15 dollars per dag ! En indien ik u hem voor een kleinere prijs afstond, zou het syndicaat van de honden-filmacteurs me last bezorgen !

Natuurlijk zijn de kinderen de voornaamste bewonderaars van Lassie. Na de eigenaar verschillende dagen te hebben gevolgd, spreekt een kleine jongen hem eindelijk aan...
U ziet Lassie alle dagen, nietwaar, mijnheer?
Ja, jongen !

Dat moet u heel wat geld kosten !..

In de film « Lassie keert terug » klimt de hond op zó 'n ruwe rotsen, dat zijn poten hevig beginnen te bloeden, en onmiddellijk wordt de studio overstroomd met protestbrieven...
Het publiek overstelpt ons met verwijten. Men beweert dat we beulen zijn. Wat gedaan ?
Wel de waarheid zeggen !..

Kom, de reporters wachten op ons...
!?
?

Volgende week : JONGE VLEUGELS

ONDER ONS VERMA

NIEUWS UIT SYRIE

P.-A. DUFRANE, van Alep (Syrië) schrijft me: « Een koerier brengt me mijn « KUIFJE » eens per maand, en daarvoor moet hij een afstand afleggen van 600 km ! » Zo 'n zin brengt me aan het dromen...

DOCUMENTATIE

DAAR er regelmatig in « Kuifje » artikelen verschijnen over verschillende landen, krijg ik dikwijls brieven van jongens die me vragen naar documentatie over deze landen en streken. Maar je moet weten, beste vrienden, dat ik zelf mijn documentatie haal uit allerlei geleerde boeken en studies. En het is me toch niet mogelijk die boeken op te sturen !

Indien je echter foto's of brochuurtjes over vreemde landen wil verkrijgen, wend je dan rechtstreeks tot grote reisagentschappen of tot de ambassades.

LETTERKUNDE

HUGO METDEFENNINGEN, Dalstraat, 13, Sint-Niklaas (W) vindt « Kuifje » een denderend en prachtig blad, maar hij zou graag nog meer technische artikelen en een letterkundige rubriek wensen.

Aan technische artikelen ontbreekt het zeker niet in « Kuifje ». Over letterkundige onderwerpen zullen we inderdaad wat meer schrijven.

HONDERD JAAR OUD...

DE jonge Amerikaanse filmspeler James Dean verklaarde aan een van zijn vrienden : « Al werd ik honderd jaar oud, dan zou ik nog de tijd niet gekregen hebben om alles te doen wat ik graag zou willen doen. »

Helaas ! James was nog geen vijf en twintig jaar toen hij reeds stierf... En zeggen dat er jongens zijn die durven verklaren dat zij zich vervelen !

Persoonlijk kan ik zo iets moeilijk begrijpen, omdat ik nu eenmaal helemaal anders ben. Maar jongens en meisjes die beweren zich te vervelen zijn waarlijk beklagenswaardig. Er zijn zóveel dingen te zien, te horen, in een woord te bewonderen, dat men niet eens te tijd krijgt om alles een beurt te geven. Men behoeft daarom niet altijd te denken dat men verre reizen moet ondernemen om de wereld, de mens de schoonheid te ontdekken. Begin maar eens in eigen huis, in de bibliotheek, in de tuin, in een bos, in de velden en weiden... overal valt er wat te ontdekken. En wanneer we de wereld rondom ons goed verkend hebben, zullen we steeds verder willen gaan, eerst de eigen streek, daarna de provincie, het land, de omliggende landen, en later dan de andere werelddelen... Neen, met honderd jaar zouden we nog niet toekomen om alles te zien, te horen, te verkennen, te bewonderen wat er in de wereld aan schoonheid te vinden is.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ROBERT SMETS, *11, Stille Oceaanstraat, Ukkel, zou postzegels van alle landen willen ruilen, vooral van Kongo.*

VIVIANE LOOSVELT, *7, Vlasmarkt, Kortrijk, zoekt een pennevriendin uit Frankrijk, Engeland of Holland, van 14 à 16 jaar, die eveneens houdt van zwemmen, tennissen en muziek.*

ANNY LHEUREUX, *212, Vanderkinderstraat, Ukkel, zou willen briefwisselen met een Spanjaard die van teater, letterkunde en klassieke muziek houdt.*

FRANCINE LAUZIER, *7, Ave Querbes, Montréal 8 Canada, zou in het Frans willen corresponderen met een lezeres van 16 à 20 jaar die houdt van boeken en muziek.*

LOUIS LHONNEUX, *75, rue Sous-le-Château, Huy (prov. Liège) zou graag corresponderen met een lezer van ongeveer 12 jaar die houdt van voetbal en schermen.*

LEON DUFOUR, *B.P. 39 Kongolo, Bulula, Prov. Katanga, zou in het Frans willen corresponderen met een jongen van ongeveer 17 jaar.*

PIERRE LIBERT, *28, rue des Dominicains, Brussel, zou postzegels van alle landen willen ruilen met uitzondering van Belgische.*

BERTIL HELLER, *12, Astridlaan, Geeraardsbergen (België) zoekt in contact te treden met een postzegelliefhebber van 13 à 16 jaar, om Belgische, Zwitserse of Zweedse postzegels te ruilen.*

MARC H. BEER, *23, avenue Arnold Delvaux, Ukkel, wil ook postzegels ruilen even als*

JACQUES MARTIN, *9565, St-Denis, Montréal 12 (P.Q.) Canada.*

LOUISE BONARD, *104, ave Bellevue, Québec Canada zou in het Frans postzegels willen ruilen. Zij houdt van film, muziek en sport.*

HENRI DELBART, *rue de la Limite, Nimy (Mons) zou kennis willen maken met een Oostenrijker van 18 jaar die postzegels verzamelt.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

EEN RAAR GEVAL

— Wat was dat voor een verschrikkelijk lawaai op straat ?

— Niks bijzonders ! Een auto die een zijstraat wou inslaan !

— Een auto die een zijstraat wou inslaan ? Maar, dat maakt toch geen lawaai !

— Toch wel... er was namelijk geen zijstraat !

BIJ DE DOKTER

Wim, een oude koetsier voelde zich ziek en raadpleegde een dokter.

— Wim, zei de dokter, je bent verzwakt. Je moet dierlijk voedsel eten, dat zal je weer op de been helpen.

Na een week kwam Wim terug bij de dokter en deze laatste vroeg :

— Wel, m'n beste, hoe gaat het nu ?

— Och, het gaat wel, dokter. Met de haver en de granen wil het wel een beetje, maar hooi kan ik niet binnen krijgen !

Geschiedenis zonder woorden.

BIJ DE KAPPER

Klant : Dat duurt nou toch al te lang. Kan de leerjongen me dan niet scheren ?

Kapper : Neen, die kan nog geen bloed zien !

Deze mopjes werden ingestuurd door Carlo Vermeiren, van Willebroek.

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

EEN NUTTIG DIER

Meester : Jantje, noem me eens een nuttig dier.

Jantje : Een zebra meester.

Meester : Dat snap ik niet, Jantje. Wat levert de zebra ons dan wel ?

Jantje : Kachelglans, meester !

OOK EEN BEROEP ?

Een man die reeds twaalf maal veroordeeld werd staat voor de dertiende maal voor de rechtbank. De rechter vraagt hem :

— Uw beroep ?

— Staatsgevangene, mijnheer de rechter.

NIET ZO DOM

Onderwijzeres : Liesje, ik heb vijf appels en die moet jij nu met je broertje delen. Hoe doe je dat ?

Liesje na even te hebben nagedacht : Ik zal er eerst een van opeten en dan pas delen, juffrouw, anders komt het niet uit !

HET VERSCHIL

EEN bekend schrijver bevond zich in een uithoek van het land toen hij ziek werd. De oude dorpsgeneesheer onderzocht hem en verklaarde :

— Het is niet erg, mijnheer, het zal spoedig beter zijn.

Na drie weken was de schrijver echter nog niet genezen en uitte zijn bezorgdheid daarover aan de dokter. Deze zei geruststellend :

— Ik heb twee jaar geleden dezelfde ziekte gehad en je ziet wel, er is niets van over gebleven. Ik ben zo gezond als een bliekje !

— Ja, dat kan, antwoordde de schrijver, maar jij hebt wellicht een goed dokter gehad !

— *Waarom maak jij nu eigenlijk zoveel leven ?*

DE TEST VAN DE WEEK

HET MIJN EN HET DIJN

JE moet altijd de grootste eerbied hebben voor andermans goed. Je moet steeds een onderscheid maken tussen het mijn en het dijn en eerlijk zijn, zelfs wanneer men je niet kontroleren kan.

	Ja	Neen
1. — Spiek je nooit bij de examens ? ...	....	....
2. — Geef je het voorwerp dat je geleend hebt steeds eerlijk terug ? ...	....	....
3. — Wanneer je vriend ten onrechte wordt beschuldigd, verdedig je hem dan hardnekkig ? ...	....	....
4. — Weiger je de lof die je toegezwaaid wordt en die, naar je mening, aan je makker toekomt ? ...	....	....
5. — Wanneer je een voorwerp vindt dat enige waarde heeft, draag je het dan naar het politiekommissariaat ?...	....	....
6. — Bij een aankoop geeft de verkoopster je te veel geld terug. Laat je dit onmiddellijk opmerken ? ...	....	....
7. — Je moet een mandje met fruit of zoetigheid wegbrengen. Geef je het aan de eigenaar of aan de bestemmeling af zonder dat je er iets van genomen hebt ?		
8. — Deel je steeds eerlijk ? ...	....	....
9. — Ben je steeds neutraal wanneer je als scheidsrechter moet optreden ? Laat je je niet omkopen voor een geschenkje ? ...	....	....
10. — Weiger je mee te doen aan een grap die je oneerlijk, wreed of misplaatst vindt ?	....	....
Totaal ...	....	....

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

Bij zijn dood heeft Pepijn de Korte zijn rijk verdeeld tussen zijn twee zonen, Karel en Karloman. Als Karloman weigert zijn broer te helpen om de opstand in Aquitania te onderdrukken, begrijpt Karel dat een konflikt tussen hen beiden onvermijdelijk is. De koningin-moeder geeft Karel de raad Desiderata, dochter van de koning van de Longobarden, te huwen.

Maar Karel begrijpt de politieke redenen die zijn moeder heeft en stemt toe in het huwelijk met de jonge prinses.

Denk eerst eerst en vooral aan je geluk, Karel, en bid God opdat Hij je zou helpen...

De koning van de Longobarden is het natuurlijk niet eens met de beslissing van Karel. Hij sluit een bondgenootschap met de Burgundiërs en verklaart Karel kort en goed de oorlog. Karloman meent dat de tijd gekomen is om zich van het rijk van zijn broer meester te maken en sluit zich bij de Longobarden en de Burgundiërs aan.

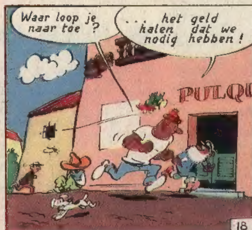

(Wordt voortgezet.)

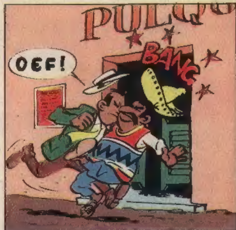

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

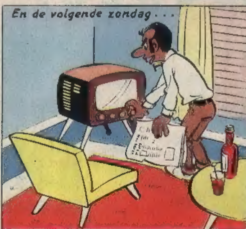

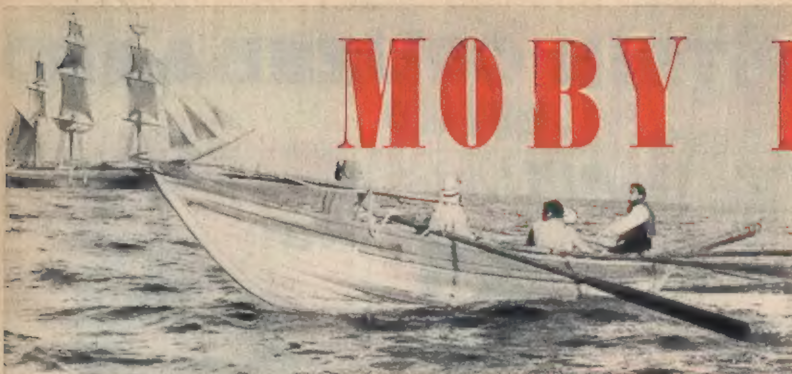

MOBY DICK

EEN PRACHTIGE FILM

MOBY DICK, de roman van Herman Melville, is een meesterwerk van de literatuur en, zo je dit boek niet hebt gelezen, dan heb je er toch wel eens over gehoord. Het vertelt de avontuurlijke tochten van de koene en taaie walvisvaarders in de tijd toen de harpoenen nog met de hand werden gegooid en het schip, waarmee ze hun lange tochten maakten, veeleer geleek op een sloep dan op de huidige, moderne drijvende traanfabrieken.

Achab, de kapitein, is bezeten door Moby Dick, en is bereid alles op te offeren om de witte walvis te overwinnen. Achab is de mens die steeds op zoek is naar het onbereikbare.

Het heeft beslist veel werk gevraagd uit het mooie boek van Herman Melville een filmscenario te trekken en het avontuur van Achab en zijn bemanning zo getrouw mogelijk weer te geven. Eerste moeilijkheid : het schip. In alle havens ter wereld werd er uitgekeken naar oude zeilschepen en ten slotte viel de keuze op de « Hispanola », die voor anker lag te Scarborough nabij Dover. De veranderingen welke aan het schip moesten aangebracht worden kostten ettelijke miljoenen. Men moest op deze walvisvaarder nu ook filmopnamen kunnen maken en daarvoor waren er een electrische installatie en krachtige generatoren nodig. Die generatoren maakten zoveel lawaai dat een klankopname onmogelijk was, men de generatore terug afbrak en ze installeerde op een tweede schip dat met een kabel aan de « Pequod » (de « Hispanola » was intussen vanzelfsprekend omgedoopt) verbonden werd. Daar de haven New Bedford intussen te modern is geworden, kon ze niet dienen. Men zocht en vond ten slotte

HET was in 1814, op 'n avond, dat de jonge zeeman Ismahel (Richard Basehart) in de haven van New Bedford, Massachusetts, toekwam. Hij koestert het plan aan te monsteren op een walvisvaarder en hij deelt in een herberg zijn kamer met Quiequeg, een Indiaan, die harpoenier is en een mooie reputatie geniet. Ismahel sluit vriendschap met de harpoenier en de volgende dag monsteren ze samen aan op de walvisvaarder « Pequod ». De kapitein heet Achab (Gregory Peck) en is een zonderling man. Hij heeft maar een been, het andere speelde hij kwijt tijdens een dramatische ontmoeting met Moby Dick, de witte walvis. Kapitein Achab maakte een been (als men het zo heten mag) uit een walvisgraat en hij heeft gezworen zijn vijand terug te vinden en hem te overwinnen.

DE vangst is goed maar ze interesseert de kapitein slechts matig daar hij slechts één doel voor ogen heeft : Moby Dick. Hij geeft het bevel meestal, in handen van zijn stuurman Starbuck (Leo Genn) en bestudeert op de kaart de migratie van de walvissen. Hij is er van overtuigd dat Moby Dick in januari in de omgeving van de Kaapverdische eilanden moet zijn. De vrome Starbuck verzet zich tegen deze dwaze plan van de kapitein, maar deze laatste gelukt er toch in bij z'n bemanning entousiasme te wekken en iedereen wil ten slotte op zoek gaan naar Moby Dick...

MOBY DICK, de reusachtige witte walvis, een echt monster dat reeds heel wat slachtoffers heeft gemaakt, schijnt zich weinig te bekommeren om de harpoenen die in zijn flank neerploffen. Met één slag van zijn machtige staart doet Moby Dick de walvissloepen kapseizen.

KAPITEIN Achab wordt over boord geslingerd en komt op de rug van zijn vijand terecht. Hij bewerkt Moby Dick met zijn harpoen... De witte walvis duikt en sleurt de kapitein, die verward raakte in de harpoentouwen, mee naar de diepte. Starbuck wil op zijn beurt met 't monster afrekenen, maar Moby Dick kantelt de sloepen, bewerkt de « Pequod », die verlaten is, met woedend slagen van z'n staart zodat het zeilschip uiteen valt en zinkt. Slechts één man ontsnapt aan de dood en dat is de jonge Ismahel.

Youghal in Ierland, maar zelfs hier moest het decor enige wijzigingen ondergaan.

* * *

En hoe kwamen de cineasten aan een witte walvis ? Die werd in Groot Brittannie vervaardigd uit plastic om een stalen geraamte gespannen. Deze walvis was 35 m. lang en woog 30 ton. Dank zij een ingewikkeld elektronisch mechanisme kon deze walvis duiken, zwemmen, met de staart spartelen en het zeewater door zijn spuitgaten als een fontein doen opborrelen. Deze perfekte nabootsing van een walvis verging in een storm... Er werd een tweede Moby Dick gemaakt en die onderging hetzelfde lot. De derde... neen, die werd bij middel van onzichtbare kabels vastgehouden en kon niet weg ! Er werden 133 km. film opgenomen en daarvan behield men 3.500 m.

Akteurs en technici werkten maanden aan een stuk en ze hadden meer dan eens af te rekenen met geweldige stormen. Richard Basehart en Leo Genn werden gewond. John Huston bereikte echter zijn doel, hij maakte van Moby Dick de mooiste en boeiendste rolprent welke ooit over het leven en de avonturen van de walvisvaarders werd gedraaid.

EEN EXCLUSIVITEIT « KUIFJE »

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

DE KNAPSTE VOETBALSPELERS

VELE lezers vroegen mij welke op dit ogenblik de beste voetbalspelers ter wereld zijn ? Ik zal trachten hen vandaag op deze netelige vraag te antwoorden. Misschien is niet iedereen met dit antwoord tevreden, want ieder voetballiefhebber heeft een voorkeur voor één of ander speler die daarom niet altijd de BESTE is. Ik geef jullie dus mijn mening voor wat zij waard is.

OP de eerste plaats zet ik de Brit **Stan Matthews**. Ik weet wel dat de Engelsen als meest verdienstelijk atleet van het jaar 1956, Chris Brasher, de kampioen van de steeple te Melbourne hebben aangeduid en niet Stan Matthews.

Denk nu maar niet dat al de Britten het met deze keuze eens waren. Het was immers Stan Matthews, die in november jl. zijn land de overwinning bezorgde tegen de sterke voetbalploeg van Joegoslavië. Zonder Matthews zou deze overwinning tot de onmogelijkheden hebben behoord. De Britse voetballiefhebbers hebben hem die dag geestdriftig toegejuicht en tijdens de match skandeerden zij de naam van Stan Matthews voortdurend.

Stan Mathews, de best Britse voetbalspeler.

Een ander grootmeester van het voetbalspel is, naar mijn mening, de Zuid-Amerikaan en genaturaliseerd Spanjaard **Di Stefano**. Hij is de ster van de Real Madrid. Volgens vele kenners is hij de volmaakte voetbalspeler. Hij heeft niet alleen een persoonlijk spel, hij speelt met zijn elftal mee en leidt het op voortreffelijke wijze.

Di Stefano, de volmaakte voetballer.

Op de derde plaats komt **Raymond Kopa**. Ook hij speelt thans voor Real Madrid; zijn dribblings zijn fantastisch ! Hij heeft een zeer persoonlijk spel en is minder ingesteld op het spel van heel het elftal. Hij eist naast zich spelers die hem begrijpen. Toen hij nog in het Franse nationaal elftal speelde, maakte hij daar goed of slecht weer. Speelde Kopa minder goed, dan hadden de tegenstanders enige kans te winnen. Onze Rode Duivels hebben dat geluk eens gehad. Waar is de tijd !

Vervolgens zijn er de prachtige atleten Puskas, Kocsis en de Russische goalkeeper Yasjine.

Het spijt ons dat wij hier geen enkele Belg kunnen vermelden maar dat is nu eenmaal de wet van de sport. Wij moeten de superioriteit van de anderen kunnen erkennen en waarderen.

Puskas, de Hongaarse crack.

SAN CYLINDRO

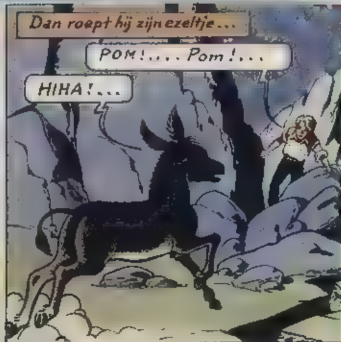

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

N BALIBACH

De leider van de Zigeuners geeft Teddy een boodschap voor zijn zoon en beveelt hem dan naar het kamp terug te keren...

(1) Kom, kameraden te paard.

(Wordt voortgezet.)

DE vliegtuigen met schroeven zijn tot verdwijnen gedoemd en in 1959 reeds zullen de meeste luchtvaartmaatschappijen beschikken over prachtige en snelle straalvliegtuigen. Vliegtuigen met straalmotoren zijn, naar de ingenieurs van de firma BOEING beweren, sneller, veiliger en bieden meer komfort. Om deze bewering meteen te bewijzen, bouwden zij de « Stratoliner », het transportvliegtuig van morgen.

Een viermotorige BOEING kan met 125 passagiers in 6 uren van Brussel naar New York vliegen met een gemiddelde snelheid van bijna 1.000 km per uur. Het eerste transportvliegtuig van Europa met twee straalmotoren is de SUD EST « Caravelle », op technisch gebied een mooie prestatie. Met de konstruktie van dit toestel aan de lopende band, evenals met de bouw van de DC 8 (met straalmotoren), wordt een aanvang gemaakt. Ook aan het toerisme werd gedacht. Er is de Morane-Saulnier « Paris » met twee kleine reaktiemotoren die plaats biedt aan vier passagiers.

DE SCHROEF VERDWIJNT

A De Morane-Saulnier « Paris » doet een demonstratievlucht in de Verenigde Staten. Er zijn aldaar beslist liefhebbers voor dit Frans toestel.

B De Boeing « Stratoliner » op het ogenblik dat hij een scherpe bocht maakt. Dit vliegtuig werd besteld door de Sabena.

C De « Caravelle », elegant en sierlijk van lijn, waarmee iedereen wel graag een reisje zou maken.

EEN STAD ZINKT IN HET ZOUT

DIE stad heet Luneburg en ze vierde vorig jaar haar duizendste verjaardag. De eerste oorkonde van de stad, waarop het zegel prijkt van keizer Otto I, dateert inderdaad van 13 augustus 956. In werkelijkheid moet de stad nog veel ouder zijn.

De rijkdom van Lüneburg is het zout, maar wellicht wordt dit zout eens de ondergang van dat mooie Middeleeuwse stadje. In de vroege Middeleeuwen reeds werkten er vijfhonderd arbeiders in de zoutontginningen en schepen brachten het zout van Lüneburg naar alle delen van Europa. Nog steeds is het zout het symbool van de stad en het paar dat aldaar huwt, krijgt van de burgemeester of van zijn plaatsvervanger een klein zakje zout ten geschenke. Dit gebruik is oeroud.

Het centrum van de stad werd gebouwd op een zandige bodem, maar onder dat zand zit er een dikke laag zout en dat zout smelt langzaam maar zeker... Centimeter na centimeter zakken de huizen en de straten in de grond. Op sommige plaatsen slechts één centimeter per jaar, op andere punten echter van 4 tot 7 cm, wat natuurlijk erg veel is. Een bal, die men in Lüneburg op de grond legt, rolt snel weg omdat de grond er van 15° tot 25° helt. In sommige straten zijn de huizen allemaal scheefgezakt naar links toe, terwijl ze in een andere straat naar rechts hellen, net alsof een reuzenhand trachtte ze omver te duwen. De vloeren van deze huizen zijn scheef, de kasten verschuiven er vanzelf en het is onmogelijk iets recht aan de muur te hangen. De uurwerken blijven staan en moeten nu en dan opnieuw geregeld worden. Je weet wel, dat een klok die niet recht aan de muur hangt « van slag geraakt », zoals men het bij ons zegt. Vele huizen moeten van binnen of van buiten met zware balken gestut worden en rond andere woningen werden dikke ijzeren haken gelegd, opdat ze niet uiteen zouden vallen. De houten trappen kraken nu en dan alsof er een reus met loodzware stap oploopt. Klinkt een beetje luguber, hé! De inwoners van Oud-Lüneburg laten het niet aan hun hart komen, maar ze moeten toch aan de toekomst denken en die ziet er niet zo rooskleurig uit.

Totnogtoe heeft men geen enkel middel om de grondverzakkingen te doen ophouden en het is weinig waarschijnlijk, dat men dit ooit zal kunnen. Vroeg of laat (dat kan binnen tien of twintig jaar zijn en misschien maar pas over 100 jaar), zal het hart van het prachtige oude stadje op de Lüneburger Heide moeten ontruimd worden.

H.

OPERATIE WAAGHALS

Te Graz aangekomen zette Ken Dolan zich op het terras van een café en zag plotseling een man recht op hem afkomen...

WIE IS ARNOLD FREIBERG ?

(79) VOOR de tafel van Ken Dolan bleef de onbekende een ogenblik staan. Onze vriend voelde de blik van de man en keek op. Hij was ongerust. De blikken van de twee mannen kruisten elkaar en de onbekende zei op gedempte toon: « Mag ik me even voorstellen? Arnold Freiberg. Ik dirigeer het orkest van hotel Holstein. Staat u toe dat ik me bij u zet, mijnheer Dolan? Ken verbleekte en knikte machinaal. Van uit zijn hoekje volgde Hilary de scene aandachtig en kalm. Geen spier van zijn gelaat vertrok...

(80) Z'N blik was staalhard en hij was gereed tussenbeide te komen, indien de zaak een verkeerde wending zou nemen. Op volmaakt natuurlijke toon maar zo stil dat de mensen aan het naaste tafeltje niets horen konden, verklaarde Freiberg, dat hij deel uitmaakte van een geheime organisatie welke de Oostenrijkers, opgespoord door de Duitse politie, hielp. Hij had Ken Dolan onmiddellijk herkend... « evenals, zo voegde hij er met een glimlach aan toe, uw vriend Hilary die aan de andere kant van het terras zit. »

(81) KEN DOLAN knikte even. Hij was aan de genade van Freiberg overgeleverd en het was maar best te luisteren naar wat hij te vertellen had. Misschien wou die man hen werkelijk helpen. « Hoe kan u bewijzen dat ik u werkelijk mag vertrouwen? » vroeg Ken. « Ik kan niets bewijzen, ik kan u slechts m'n woord geven. U hebt er echter alle belang bij me te vertrouwen! » Freiberg stak een sigaret op en zweeg tot de ober, die hem een glas bier bracht, weer weg was...

(82) HIJ zette Dolan z'n plan uiteen. De twee Britten zouden de rest van de nacht en de volgende dag doorbrengen in het hotel waar Freiberg dirigent was. Intussen kreeg hij de tijd zijn nicht, die in Leibnitz woonde, te verwittigen. Zij zou de vluchtelingen opnemen en hen helpen om over de Joegoslavische grens te komen... « Drink je glas uit, zei Freiberg, we lopen samen naar een taxi. Als je voorbij Hilary gaat, geef je hem een stille wenk om hem uit te nodigen ons te volgen!... »

(83) ENKELE ogenblikken later verlieten Ken Dolan en Freiberg het terras als twee goede vrienden. Hilary liet hen rustig voorbij gaan, betaalde zijn glas en volgde hen dan. Bij het taxi-station had hij hen ingehaald. « Naar hotel Holstein! » riep Freiberg de chauffeur toe. Dan pas drukte hij Hilary de hand en zei hem: « Ik heb mijn plan uiteengezet aan uw vriend Ken Dolan. Hij zal er u dus straks wel over praten. Voor het ogenblik hebben we belangrijker dingen te doen dan over dat plan te spreken! »

(84) FREIBERG trok vlug zijn overjas uit, haalde een zwarte bril uit z'n zak en gaf dat alles aan Ken. « U gaat alleen het hotel binnen en vraagt een kamer aan de achterkant van het gebouw. Zodra u er bent en u er niets verdachts ziet, knipt u het licht tweemaal aan en uit. Hilary komt langs de « dienstingang » naar u toe. » Ondertussen was de taxi voor het hotel aangekomen. Ken, met de zwarte bril op, stapte uit en liep naar de hall van hotel Holstein...

(Wordt voortgezet)

DE INVASIE V

ZAR

DE geluiden van het uitgestrekt tropisch woud waren een na een uitgetorven. De nacht had alles net zijn donkere sluier edekt en het was net alsof lie nacht alle leven had tot taan gebracht, zo stil en ustig was het overal.

In een tropisch woud is e rust echter slechts schijn, vant zodra de laatste zonestralen aan de horizon vegsterven, gaan de grote oofdieren op jacht. Nieand heeft een vaste slaap 1 het tropisch woud, zelfs iet de dieren die overdag icht maken: zij slapen echts met één oog en zijn, ij het minste gerucht, klaar akker en gereed hun leven te verdedigen. Zelfs de mens voelt zich niet helemaal veilig en het vuur is zijn beste bewaker. Pas wanneer het vuur hoog oplaait kan hij gerust de ogen sluiten. En dan beloeren hem nog steeds gevaren, waartegen ook het vuur hem niet kan beschermen. De negers hebben een spreekwoord dat zegt :

— Wakati wanapita zarao... Als de zaraos voorbij komen, bieden zelfs de vlammen geen bescherming meer...

Niets weerstaat aan de wraakzucht van de zaraos of termieten. Van een buffel, die zij in de slaap verrassen, blijven er, na enkele minuten, nog slechts wat beenderen over die eventueel nog goed zijn om in een natuurkundig museum te worden ondergebracht. Het enige wat men doen kan, als de termieten komen, is vluchten. De negers doen dit ook en, als zij de kans hebben hun vee in veiligheid te brengen, dan danken zij de hemel die hen de mieren stuurde, want deze bevrijden hen van alle insekten. Zo heeft een plaag ook nog zijn goede kant ! De mieren trekken steeds recht voor zich uit; zij laten zich door niets de weg versperren, zelfs niet door het water. De buffel, de leeuw en de olifant zijn niet hun vijanden, maar hun prooien.

★

MUSSONGOLO keerde en draaide zich op zijn veldbed en zuchtte diep. Per Larson, de blanke jager waarme hij nu sedert vele jaren kriskras door Afrika zwierf, sliep vast en, wat erger was, hij ronkte als een toto — zo noemen de negers een lokomotief. Het was absoluut onuitstaanbaar en het moet gezegd dat Mussongolo bijzonder gevoelige trommelvliezen bezat. Het minste lawaai deed hem 's nachts opschrikken. Wat moest hij met die snurkende Larson aanvangen ?... Misschien was het nog best zijn nachtleger elders op te slaan. Maar waar ? Om dat geronk niet meer te horen, moest hij zich beslist een goed eind van de hut verwijderen. Mussongolo lei zijn hand op de schouder van Larson en schudde hem voorzichtig. Een moment nadien reeds was de blanke overeind, greep zijn wapen en speurde in de donkere nacht.

— Wat is er, vroeg hij. Van welke kant komt het gevaar ?

— Welke « inzi » (vlieg) heeft je nu gestoken Larson ? Alles is rustig rond ons, antwoordde Mussongolo, schijnbaar erg verwonderd.

— Dan heb ik gedroomd. Des te beter.

Hij trok het deken wat dichter bij, draaide zich

AN DE

AOS

naar de andere kant toe en zonk enkele ogenblikken nadien opnieuw in de armen van Morfeus. Arme Mussongolo die hoopte dat de nacht voor de rest misschien rustig zou verlopen ! Nog geen drie minuten nadien ronkte Per Larson alweer opnieuw.

Heel in de verte hoorde men een schavend en schurend geluid en het was Slim, de trouwe hond, die op geen enkele tocht van Per Larson en Mussongolo ontbrak, die het gevaar het eerst begreep en lang en klagend huilde. Hij rukte aan z'n riem om los te geraken. Mussongolo was met een sprong buiten de hut en zag hoe, tussen hem en de hond, een breed lint over de grond kroop : de zaraos.

— Koest, Slim, riep Mussongolo.

Daar was Per Larson ook wakker en in een sekonde overzag hij het gevaar dat hen allemaal bedreigde. Hij herinnerde zich toen de raad welke een oude neger hem eens had gegeven :

— Wanneer de mieren komen, beweeg dan niet, want zij lopen steeds de kant uit waar de grond trilt.

Slim kon zich natuurlijk niet stil houden, daarvoor was het dier te bang en zie, een stuk van de mierenkolonne scheidde zich af zoals de tak van een reusachtige boomstam en liep in de richting van de hond...

— Wij moeten hem los maken, zodat hij kan vluchten, zei Mussongolo.

Per Larson schouderde zijn geweer.

— Wat ga je doen, Bwana ?

Mussongolo kon zijn ogen niet geloven. Hij had nooit gedacht dat Larson zou in staat zijn om zijn trouwe vriend neer te schieten, zonder eerst het onmogelijke te hebben aangewend om hem te redden. Een schot weerklonk en een heldere lichtstraal verlichtte de tragische scene. De eerste mieren waren nog slechts op een meter afstand van de hond.

— Neem mijn zaklamp en belicht Slim. Het is te donker om goed te zien.

Mussongolo deed wat hem werd gevraagd en dacht : het is nog beter dat Slim sterft door een wel gemikte kogel, dan dat hij levend wordt opgevreten door de zaraos.

— Vlug, een beetje meer naar rechts. Goed zo !

Een tweede schot weerklonk op het ogenblik dat de eerste termieten de poten van de hond hadden bereikt.

— Vooruit, Slim, je bent vrij. Vlucht, Vlucht !

Waren het de mieren of was het de vertrouwde stem van Per Larson die Slim moed gaf ? Hij maakte een grote sprong en vluchtte als een weerlicht de brousse in.

— Bawana a ni toroka !... Hij is gered.

Per Larson had de riem waarmee Slim aan de boom was vastgebonden stukgeschoten.

— Nu moeten wij ook maken dat wij hier wegkomen, Mussongolo, het is hoog tijd.

Per Larson en Mussongolo scharrelden haastig een paar kledingstukken en hun wapens bijeen en maakten dat zij weg kwamen.

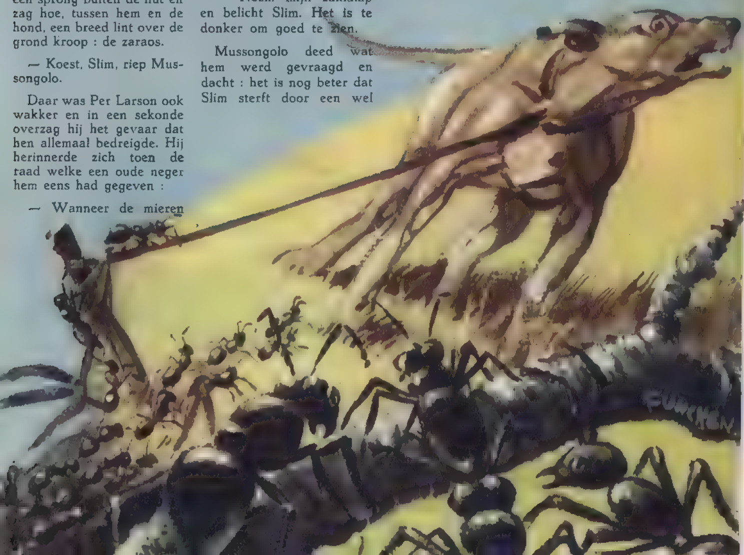
★

PAS de volgende dag keerden zij naar hun hut terug. Er was niets meer gebleven dan een paar blikjes.

Larson naderde de boom waaraan hij Slim de vorige nacht had vastgebonden en vond niet eens meer het stuk van de lederen riem die hij doorgeschoten had, om Slim de kans te geven te vluchten. Bij gebrek aan de hond, hadden de zaraos de lederen riem opgegeten !

EINDE.

EEN VERHAAL DOOR JO POLLART
GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

WETENSCHAP 2 EN AVONTUUR

EEN BLIK IN HET HEELAL

PLOTSELING werden Iwan en Boris, terwijl ze voor hun isba zaten, door een verschrikkelijk gedaver opgeschrikt. Met knipperende ogen keken ze naar de lange vuurpluim die aan de einder hing en veranderde in een dikke zwarte rookwolk. De twee Russische boeren kregen de tijd niet om te reageren : een geweldige ontploffing deed ze als versteend blijven staan, en een vlammenzee verlichtte de horizon. De twee Russen werden bijna verstikt door de hete luchtverplaatsing, en dan zagen Iwan en Boris een reusachtige paddestoel van vuur en licht oprijzen.

Hadden Iwan en Boris een atoomproefneming beleefd ? Neen, het was een enorme meteoor die op de aarde was terechtgekomen en dit gebeurde op 30 juli 1908 !... in een dicht bebost gebied van Centraal Siberië. Duizenden bomen werden uitgerukt, weggeslingerd of verkoold over meer dan 300 km2 !

GELUKKIG zijn meteoren van dergelijke afmetingen zeer zeldzaam, en we moeten de andere meteoren die onze wereldbol voortdurend « bombarderen » niet vrezen, alhoewel ze met miljarden tegelijk naar de aarde toe schieten. Deze stenen worden verpulverd in de atmosfeer. Ze bereiken onze aarde maar onder de vorm van zeer kleine steentjes, die niettemin onze planeet met twee miljoen kilo per dag verzwaren !

DE grootste meteoorsteen die tot nog toe op de aarde neerkwam, woog 36 ton... Een pluimpje !

A. WEINBERG

OP 1.000 km hoogte dringen we in het gebied van het noorderlicht. Deze geweldige gekleurde draperieën die in de hemel van de poolstreken hangen, worden veroorzaakt door de zon. Want de zon scheidt inderdaad eindeloze reeksen geëlectrifieerde stofdelen af. Wanneer deze de magneetvelden bereiken, die onze wereldbol omringen, ontstaan er botsingen tussen deze vreemde atomen. De miljoenen vonken die deze botsingen voortbrengen veroorzaken het noorderlicht dat helaas, de radio-verbindingen verstoort. De mensen zullen misschien vroeg of laat, om elkaar beter over grote afstanden te kunnen verstaan, deze rood-groen-gele draperieën moeten uitschakelen, die het troosteloze leven van de eskimo's verlichten, en dat zou wel jammer zijn voor de poolbewoners.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Op de terugweg bemerkt Chick Bill een eenzame ruiter die in volle galop over de vlakte stuift.

Hé, maar dat is Kid Ordinn. HE, KID, WAAR RIJ JE NAAR-TOE.

Verduiveld, Chick Bill ! Dat ontbrak er nog aan.

Hij rijdt voort. Ik moet mij vergist hebben en nochtans is het de silhouet van Kid Ordinn.

Maar Kleine Poedel heeft zijn vriend gehoord en roept :

HULP !

Hou je koest, wildeman.

Vooruit, mijn paardje. Dat is de stem van Kleine Poedel. Hier is geen vergissing mogelijk.

Chick Bill nadert vlug. Mijn paard is te zwaar geladen...

Vooruit, Confetti, we hebben hem bijna.

Achter die rotsen zal hij verplicht zijn z'n vaart te vertragen.

PANG

PAS OP!

CONFETTI!

Meegesleept door de val van zijn paard, rolt Chick Bill enkele meters verder.

Als bij mirakel komt hij achter een rotsblok terecht en is aldus beschermd voor de kogels van Viva Patata.

PANG PANG

PIOWNNG

PIOWNNG

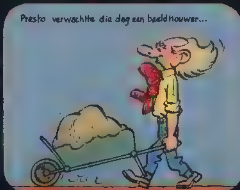
Kom te voorschijn, Chick Bill. Indien je weerstand biedt, zal Kleine Poedel het moeten bekopen.

Niet naar hem luisteren, Chick.

Indien je binnen tien sekonden niet te voorschijn komt...

(Wordt voortgezet.)

HET BEELD
MARSBEWONER
DOOR
TIBET

Presto verwachtte die dag een beeldhouwer...

... dan het beeld van Globul te beitelen, bestemd voor het Natuurkundig Museum...

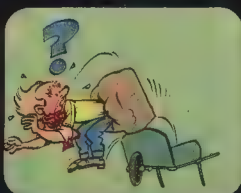

Waar is dat fenemeen?!...

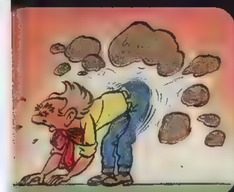

HIER!
Amusant onderwerp!

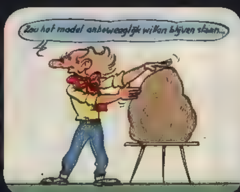

Globul heeft niet veel lust om vereeuwigd te worden...
SLAM

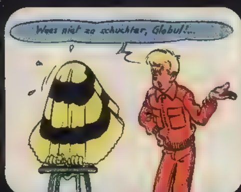

He! Je bent met je wagen gekomen?!

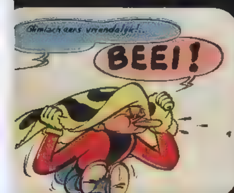

Globul, hier is de artist!

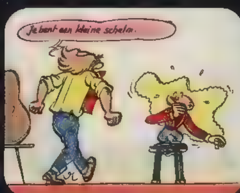

?

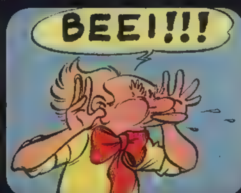

Zou het model onbeweeglijk willen blijven staan...

Wees niet zo schuchter, Globul!..

Glimlach eens vriendelijk!..
BEEI!

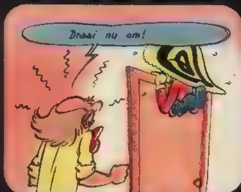

Je bent een kleine schelm.

BEEI!!!

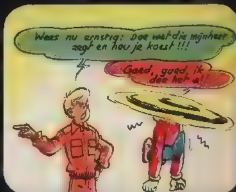

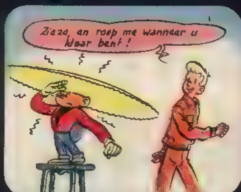

Draai je hoofd naar rechts en vestig je ogen boven de deur!...

Ben je klaar?!!!

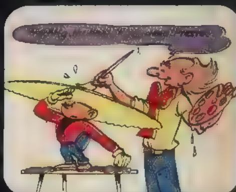

Draai nu om!

Weet je wel wat je wil? Je hebt gezegd dat ik mijn ogen boven de deur moest vestigen!

Wees nu ernstig: Doe wat die mijnheer zegt en hou je koest!!!
Goed, goed, ik doe het al!

Ziezo, en roep me wanneer u klaar bent!

Een beetje later...

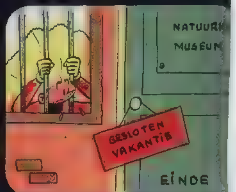

En Presto komt terug met de artist...
Bravo!... Dat is Globul van kop tot

Wat zeg je er van Globul?! Wel waarom antwoord je niet?!...

Hij is boos!
Dat zal wel overgaan! Tot ziens, waarde meester!

En twee uren later...
Wel, zeg je nog altijd niets?!

Je hebt een slecht karakter, Globul, maar deze keer zal ik niet toegeven!

NATUUR
MUSEUM
GESLOTEN
VAKANTIE
EINDE

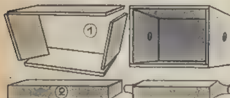
SCHUD HET UIT JE MOUW DOOR Professor Ricardo

WE MAKEN ZELF EEN BEIAARD

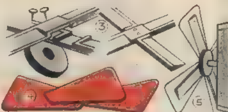
EEN prachtstuk dat je zelf kan maken met wat handigheid en een beetje geduld. Zo'n beiaard ziet er tamelijk ingewikkeld uit, maar laat je daardoor niet afschrikken. Lees de uitleg aandachtig, bekijk de tekeningen goed en je brengt het hele geval netjes voor elkaar.

Wat heb je nodig? Enkele planken, enkele blokjes hout en vijf koperen staven die hol zijn van binnen, bv. staven van een traploper die niet meer gebruikt worden. Bovendien enkele stukken fijne en soepele ijzerdraad.

1. Vier planken van 30 x 20 cm vormen het geraamte van het klokkenspel en daarmee maak je een kist die aan twee zijden open blijft. Zie tekening 1. Je wacht echter nog even om die kist ineen te nagelen.
2. De horizontale as wordt gevormd door een blokje hout van [redacted] cm lengte waarvan je de twee uiteinden (op ongeveer 3 cm) moet afronden met een goed pennemes. Die uiteinden moeten degelijk gepolijst worden, want ze moeten om hun eigen as draaien in twee gaten die je in het midden van de voorste en van de achterste plank van je kist boort. Nu snap je, waarom ik vroeg je kist nog niet te monteren. Kijk naar tekening 2 voor het ruw en het aan de uiteinden gepolijste blokje hout.

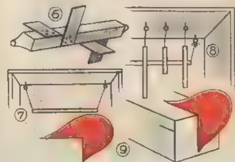

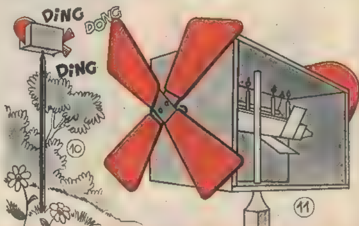
3. De schroef (of de wieken van de windmolen) welke deze as doet draaien, is uit een ronde schijf hout gemaakt. In het midden van de schijf boor je een opening waarin de punt van de as steekt, die een eindje uit de kist komt. Op het ronde schijfje, nagel je vier latten kruisvormig op elkaar. Ze moeten schuin geschaafd worden en zij dragen de vier wieken. Het is dank zij de schuine latten, dat de dunne wieken genoeg wind vangen. Kijk naar tekening 3, 4 en 5.

4. Op de horizontale as nagel je nu op de vier zijden een klein dun latje dat ongeveer 5 cm breed is. Deze plankjes moeten een verschillende lengte hebben. Je nagelt het ene na het andere in de lengte van de as. Kijk naar nummer 6.
5. In het plafond van de kist vijs je twee haken, daaraan bevestig je een ijzerdraad en, in die ijzerdraad, hang je de koperen staaf die 28 cm lang moet wezen. De staaf moet vrij kunnen wiegen. Tekening 7.
6. Met haken en soepele ijzerdraad hang je nog vier staven, maar ditmaal vertikaal, aan het plafond van de kist. De vier staven moeten een verschillende lengte hebben. De lengte en de plaats, waar zij worden opgehangen, moet overeen stemmen met de vier plankjes die je op de transversale as genageld hebt. Deze moeten inderdaad tegen de koperen staven stoten als de as, door de wind bewogen, draait. Tekening 8. Inderdaad. De as draait en daardoor stoten de plankjes tegen de koperen staven die vertikaal opgehangen werden. Deze laatsten stoten tegen de horizontale staaf. Iedere staaf geeft een verschillende klank.
7. Op de rug van je kist, maak je een soort van houten staart die bestemd is om het geheel naar de wind te richten.
8. In het midden van de onderste plank van je kist, boor je een opening en daar rechtover, in het midden van de bovenste plank, kerf je een kleine inkeping. Nu monteer je het geheel op een tamelijk hoge paal. De kist moet vanzelfsprekend op deze paal kunnen draaien en zich, dank zij de staart en de wieken, steeds naar de wind kunnen richten. Tekening 10.
9. Dit [redacted] het afgewerkt geheel.

Hoe meer wind er is, des te vlugger en luider zullen de koperen klanken van je beiaard elkaar opvolgen. Het kan een echt koncert worden. Nu, jongens, sla onmiddellijk de hand aan het werk en veel geluk!

KUIFJE vertelt je...
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET EINDE

TUSSEN de dood van Theodosius, in 395, en de officiele val van het Romeinse rijk van het Westen, in 476, verliepen er dus een en tachtig jaar. Gedurende deze acht decaden was het rijk, rot tot in het merg, echter nog slechts een karikatuur. De Barbaren zijn heer en meester en zij zijn het die, niet Rome, maar het christendom redden door West Europa zegevierend te verdedigen tegen de Mongoolse horden van Attila.

1. — ROME STERFT

DE regering van Honorius Flavius was een triestig iets. Hij moest niet alleen duizenden Barbaren aanwerven om de rangen van zijn leger te versterken, maar moest ook het opperbevel toevertrouwen aan een Barbaar. Hij benoemde Stilicho, een Vandaal, en deze kon de Germaanse volksverhuizingen voor Florence tot staan brengen. De West Goten bezetten en plunderden Rome in 410. Honorius onderhandelde met hun leider, koning Athaulf, en gaf hem de hand van zijn zuster Placidia. De Burgundiërs stonden op de Rhône, en er waren de Alamannen, de Vandalen en de West Goten die langs alle kanten kwamen aandringen. Te Ravenna beweende Honorius de dood van Rome... Ja, Rome was de naam van zijn hond !

3. — ATTILA

TERWIJL de Germanen zowat over heel het Romeinse Rijk uitzwermden, de Franken in Belgie stonden, de Angelen en de Saksers in Brittannie, kwam de onheilspellende mare dat kleine, kloeke ruiters uit de Mongoolse steppe naar Gallie toe galoppeerden. Hun koning heette Attila, de Gesel Gods en waar zijn paard liep, daar groeide er geen gras meer... De Franken, de Burgundiërs en de West Goten waren zo bang dat zij de handen in elkaar sloegen en onder leiding van Aëtius tegen de Hunnen oprukten en hen versloegen in de Catalaunische velden (de vlakte rond Châlons-sur-Marne) in het jaar 451. Attila moest wijken. Hij stierf in Hongarije in 453. Dat gevaar was dus verdreven !

4. — DE VANDALEN

VIER jaar later rukten de Vandalen onder leiding van hun koning Geiserik naar Rome op. Zij hadden zich in Spanje (in Vandalusië of Andalusië) gevestigd en een groot rijk in het noorden van Afrika gesticht. Zij vielen het schiereiland langs het zuiden binnen en een noodkreet steeg op... Rome werd verwoest. Het werd grondig gedaan en « vandalisme » en « vandaal », in de betekenis van vernielen of verwoesten, bleef in het spraakgebruik.

2. — GODENDEEMSTERING

DE opvolgers van Honorius waren arme, zwakke keizers die beefden voor het gevaar en rilden van angst bij de gedachte dat de Germanen wat te dicht bij hun hoofdstad, Ravenna, zouden kunnen komen. Ze kozen echter zeer mooie titels en lieten zich « De morgenstond van de heilige majesteit » noemen. Die morgenstond geleek veeleer op een deemstering op de godendeemstering die door de Barbaren machtig werd georkestreerd.

5. — HIJ HEETTE ODOACER

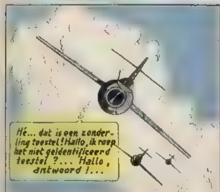
IN Ravenna was er nog steeds een keizer nl. de jonge Romulus Augustulus, de kleine Augustus. Zijn legeraanvoerder was een Germaan die Odoacer of Ottokar heette. Hij vroeg de keizer land om zijn soldaten te betalen. De keizer weigerde. Odoacer was daarmee niet gediend, hij zette de kleine Augustus van de troon en nam zelf de koningstitel. Daarmee was het uit en amen met Rome en ook met de geschiedenis van de Oudheid.

(Wordt voortgezet.)

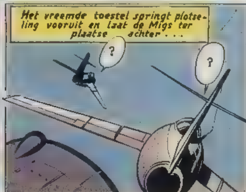

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

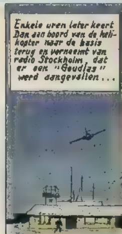

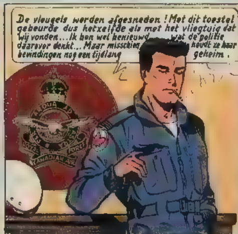

DE STILTE

— De drie Migs 15 zetten het geheimzinnig toestel na...

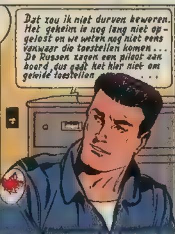

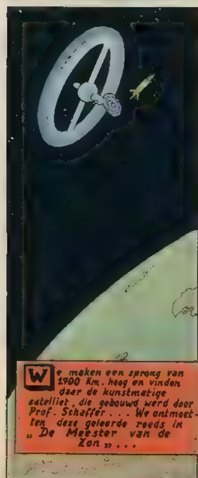

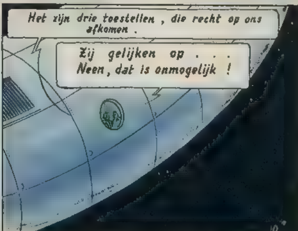

Op de kunstmatige satelliet werken enkele geleerden onder de hoge bescherming van de UNO. Zij trachten er al de geheimen van de atmosfeer te doorgronden ...

(Wordt voortgezet.)

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

Big en Pasja, twee piloten die in eigen land geen werk vonden, zoeken het fortuin in Zuid-Amerika. Na een bewogen overtocht van de Atlantische Oceaan komen ze eindelijk in Nicaragua toe. Het is in dit land dat zij wensen een maatschappij van vliegtuigtaxis op te richten...

EEN MAN MET ROOD HAAR

DAT is Leon, kondigde Marc aan, en wees met de hand in de richting van witte en okergele huizen te midden van een oceaan van groen.

— Het is daar dat wij fortuin zullen maken, voegde hij er overmoedig en blij aan toe.

Pasja zuchtte. Hem lagen de moeizame en eindeloze onderhandelingen, welke zij te Managua, de hoofdstad, hadden moeten voeren om de toelating te krijgen in Nicaragua een maatschappij op te richten, nog te zwaar op de maag. Neen, dat was waarachtig niet van een leien dakje gelopen! Al de diplomatie van Marc was er bij te pas gekomen, ook het prestige waarover ze na hun aid beschikten, de tussenkomst van de ambassade was er voor nodig geweest en vooral de rijke « mordidas » (1) met ruime hand links en rechts uitgedeeld.

UITEINDELIJK hadden ze dan het gewenste, maar van het geld dat ze bij hun vertrek mijeen gekregen hadden, bleef er nog nauwelijks genoeg om het tweede vliegtuig te kopen en om de eerste en noodzakelijkste onkosten te dekken in afwachting dat de klanten zouden komen opdagen.

Onder de vleugels van de Fairchild verscheen een lange strook rossige grond, uitgehakt in de jungle. Daar stonden een paar loodsen en enkele vliegtuigen rond een controletoren wiens ruiten blonken in de zon.

— Verzorg je landing een beetje, raadde Pasja aan. Daar beneden staan er misschien toekomstige klanten!

Marc vroeg toelating te landen, op de toren flitste een groen licht aan dat het autoriseerde neer te komen. Marc eindigde zijn bocht en daalde onberispelijk. Het toestel raakte de grond op drie punten (2) en stond enkele ogenblikken nadien stil voor de toren.

De twee piloten stapten de toren binnen en vroegen of ze de kommandant van de vliegvelden konden spreken. Het was een halfbloed, met haar dat glom van de olie en die kauwde op een zwarte sigaar, zo krom als een wingerd. Een slordige Indiaan deed de dienst van vlucht-controleur, hij zette op het boordboek van de Fairchild een grote stempel waarvan de vette inkt in beekjes uiteenliep. De kommandant reikte de twee piloten z'n klammige hand.

— Welkom te Leon, señores. De autoriteiten van Managua brachten me op de hoogte van uw komst... Men deelde me mede dat u hier een maatschappij van vliegtuig-taxis wilt oprichten?... Een slecht idee!... Ze hadden u wel kunnen zeggen dat wij hier reeds gediend zijn!

Big en Pasja schrokken.

— Wat bedoelt u? hakkelde Marc moeizaam.

— Waarom hebt u niet de nodige inlichtingen genomen, señores? vroeg de kommandant met zeemzoete glimlach. We hebben hier een belangrijke privémaatschappij « Las Aerolineas del Norte » die al het werk in de streek baas kan!

— Maar... daar heeft men ons te Managua niets van gezegd, protesteerde Marc terneergeslagen. Ik heb die vraag nochtans gesteld alvorens de nodige formaliteiten te vervullen om me hier te vestigen.

— Heb je het dan nog niet begrepen? bulderde Pasja, terwijl hij de vuisten balde. We hebben ons laten in de doeken doen! Die prairiehonden van Managua wisten verdraaid goed dat er hier reeds een maatschappij was. Ze hebben er zich wel voor gewacht het ons te zeggen in de hoop nogmaals hun zakken te vullen wanneer wij, gedwongen door de concurrentie, opnieuw naar Managua gaan om de toelating te bekomen ons elders te vestigen.

De kommandant bekeek Pasja met fonkelende blik en met een van woede trillende stem riep hij:

— Hou je mond, gringo (3)! Ik kan niet dulden dat u de uniform die ik draag beledigd!

Hij zwaaide met zijn rijk met goud bestikte pet, die echter niet al te schoon meer was, en vervolgde:

— Het is niet onze schuld wanneer u niet de moeite hebt gedaan al de nodige inlichtingen te vragen! Ik eis dat u me uw verontschuldigingen aanbiedt!

Pasja kneldde de handen zo strak om de rugleuning van de stoel, waarop hij leunde, dat zijn kneukels er wit van uitsloegen. Marc begreep dat hij die loense kommandant zou neerslagen, waardoor alles onherroepelijk verloren was... Hij kwam tussenbeide en vond ook nog de moed te glimlachen...

— Excuseer m'n vriend, señor Comandante, hij is nogal opvliegend, maar meent het in de grond werkelijk niet zo kwaad. Hij is erg teleurgesteld door het feit dat we hier ongelegen komen, maar hij heeft reeds spijt over z'n woorden en trekt ze dan ook weer in.

Pasja stikte haast van woede en wou verontwaardigd protesteren, toen hij de hand van Marc op z'n arm voelde... Hij zweeg. De kommandant werd inschikkelijker.

— Goed, zei hij met neerbuigende vriendelijkheid. Uw vriend moet leren zijn tong te bedwingen... Wanneer vertrekt u?

— Wij blijven hier, antwoordde Marc met een vriendelijke glimlach... We blijven hier. We hebben geen geld meer om ons elders te vestigen en Leon is de enige werkelijk interessante stad voor een maatschappij zoals de onze...

De halfbloed werd asgrauw, z'n ogen schoten vonken, maar hij wist zich te beheersen.

— Mag ik dan even uw toelatingsbewijzen zien, heren? vroeg hij schijnheilig.

Hij pluisde al de dokumenten zorgvuldig en tergend langzaam na, bekeek al de officiele stempels in de hoop toch maar iets te vinden dat er aan schortte... Teleurgesteld gaf hij ze aan Marc terug...

— Dat is allemaal in orde. Jammer genoeg kan ik u geen bergruimte geven voor uw toestel. De plaats, die er in onze loodsen nog vrij was, werd gehuurd door de « Aerolineas del Norte »...

— Dat is niet zo erg. Wij hebben alles wat er nodig is om ons toestel vast te maken en hebben zelfs zeildoek om er over te trekken. Het klimaat is zacht in deze streek. Verontschludig ons, señor Comandante, we moeten nu zorgen dat we een dak boven het hoofd krijgen.

★

TOEN de twee piloten het gebouw verlieten, kwam er een man binnen die Marc ruw op zij stootte... Hij deed zulks met opzet en Big keerde zich om en was gereed hard toe te slaan. De man nam hem van het hoofd tot de voeten op. Hij was groot, een beetje slungelachtig, had een zeer zware kin en in z'n lijkbleek gelaat schitterden twee kleine, koude, on-

heilspellende ogen. Z'n haar stond rechtop en was kort gesneden en rood, het haar van een clown... van een clown die niemand amuseert, doch schrik aanjaagt. Er danste een boosaardig licht in de kleine, koude ogen... Hij scheen z'n tegenstander uit te lachen... Marc wou de roodharige slungel een uppercut geven als de kommandant plotseling verscheen met een kruiperige, zeemzoete glimlach op z'n hypokriet gezicht...

— Kom binnen, señor Davis... Ik verwachtte u.

De man met het rode haar aarzelde even; dan draaide hij Marc de rug toe, vastbesloten de kommandant te volgen. Marc wou hem aanspreken, maar thans was het Pasja die hem weerhield en fluisterde :

— Laar maar, ouwe jongen, anders halen we ons nog meer moeilijkheden op de hals...

Die roodharige en die loense kommandant schijnen goeie maatjes... We hebben thans andere katten te geselen, kom !

Met tegenzin liet Marc zich meetronen...

— Je hebt gelijk. Het zal hier hard tegen hard gaan en de kommandant zal geen gelegenheid laten voorbijgaan om ons te laten aanhouden en... misschien zelfs uit het land te laten wijzen !

— Het begint slecht, antwoordde Pasja somber. Waarom wou die vent ons hier eigenlijk weg ? Onbegrijpelijk !

— Misschien staat ons gezicht hem niet aan !... Of, zouden zijn belangen verbonden zijn aan die van de Aerolineas del Norte en wil hij ons ontmoedigen, omdat hij in ons ongewenste en gevaarlijke concurrenten ziet ?

— Ik vraag me af wie de schelm is die ons op zij duwde ? Een man die, naar mijn mening, hier een belangrijke rol speelt... Waarschijnlijk een van de steunpilaren van die verdomde maatschappij !

Niet ver van de loodsen, aan de andere zijde van de omheining in ijzerdraad, merkten de twee piloten een lang gebouw zonder verdieping met witgekalkte muren en een dak uit gegolfd plaatijzer. Op het uithangbord kon men lezen : « Wings House, Airfield Palace. Rooms, Gasoline and all furnitures for pilots and airplanes ».

— Hum... pretentie hebben ze hier anders wel te koop ! Komfort moet je in zo'n krot natuurlijk niet zoeken, maar het is slechts twee stappen van ons toestel. Dat is ook wat ! bromde Marc.

Ze stapten dus dat « palace » binnen. Op het einde van een grote, donkere zaal vol wakkelige tafels stond er een grote, zware toonbank die als een vesting de ingang verdedigde van een aanpalend vertrek, volgepropt met dozen, kisten, benzinebussen, olieblikken, koorden en zo meer. Het lag daar allemaal wanordelijk door elkaar en het stonk er naar olie en benzine. Van achter een rij flessen, dook er een dikke, slordige, zwetende man op als een duivel uit een doosje...

— We wensen twee kamers, zei Big.

De man boog als een knipmes en zei op kruiperige toon :

— Ik heb precies wat u nodig heeft, señores. Alle komfort... Nergens in de stad kan u iets beters vinden... Ik...

Achter de toonbank rinkelde een bel, dat sneed hem het woord af. De herbergier maakte een gebaar als om zich te verontschuldigen en liep naar de toonbank. Hij haakte af en drukte de hoorn tegen het oor... Onmiddellijk nadien werd hij zo wit als een doek, z'n dikke kwabberwangen trilden van aandoening en van z'n hele vollemaan gezicht kon men de schrik aflezen...

(1) Steekpenningen.
(2) Op 3 wielen tegelijkertijd.
(3) Vreemdeling in de ongunstige betekenis van het woord.

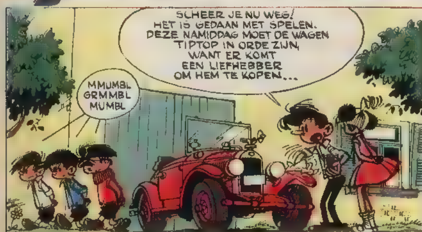
VOLGENDE WEEK :

ALLEEN TEGEN DE OVERMACHT

Ton en Tinneke

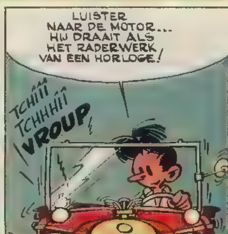

DOOR Franquin

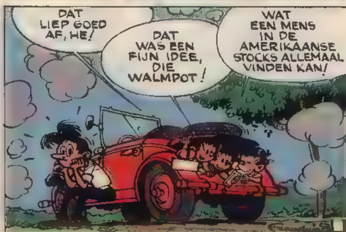

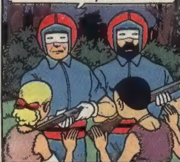
De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske willen een hele zak lucifers naar de reuzen brengen om hen te bedaren. In het woud worden ze verrast door twee mannen...

(Wordt voortgezet.)

ZIJ WILLEN HUN BIERTJE DRINKEN !

EEN Australische luchtvaartmaatschappij slaagde er in een merkwaardig rekord te vestigen. Haar vliegtuigen legden nl. de afstand Dubbo-Sidney, dat zijn 192 mijlen, af in precies vier en twintig minuten. De direktie van de maatschappij verwachtte felicitaties en dankbetuigingen vanwege de passagiers maar kreeg niets dan bittere verwijtingen.

— Wij bestelden een biertje bij het opstijgen, zo protesteerden de reizigers verontwaardigd, en kregen niet eens de tijd het rustig uit te drinken !

DE POS

JERICHO

DE OUDSTE STAD VAN DE WERELD

MET behulp van wetenschappelijke en moderne metodes werd vastgesteld dat Jericho acht duizend jaar oud moet zijn en dus dateert van 6.000 jaar voor onze tijdrekening. Toen de Israelieten deze stad twee duizend jaar voor J. Ch. met de grond gelijk maakten, was zij dus reeds tweemaal zo oud als Rome thans is. De geschiedenis van de stad, waar eens de bazuinen schalden, moet wel zeer lang en boeiend zijn !

GEEL IS DE MOEDER VAN DE PORSELEINWINKEL

WEES gerust, het gaat hier niet om de sympatieke stad Geel, maar om de kleur ! Aan de hand van statistieken bewijzen Amerikaanse experten, dat auto's die donker gekleurd zijn meer ongelukken veroorzaken en ook meer het slachtoffer worden van ongelukken, dan wagens die in een heldere tint geschilderd zijn. Gele wagens bv. krijgen minder deuken dan zwarte auto's. Dat komt wellicht omdat men wagens die helder in de verf zijn gezet van op grote afstand ziet.

Geschiedenis zonder woorden.

SCOTLAND YARD MODERNISEERT

DANK zij de spiksplinternieuwe toestellen die je hier ziet, kan de Schotland Yard in zestig sekonden een verbinding tot stand brengen met om het even welke van haar auto's, moto's en zelfs met haar motorboten van de kustwacht.

PRETTIGE REIS !

IN het jaar 1955 had Frankrijk 4 miljoen toeristen te gast. De Belgen en de Luxemburgers vormden het grootste kontingent : 833.000. Dan volgden de Britten met 694.000, de Amerikanen met 485.000, de Duitsers 482.000, de Zwitsers 410.000, de Hollanders 325.000, de Italianen 233.000 en ten slotte de Scandinaviers met 153.000.

Een eerlijk gezicht is veel waard...

EEN Amerikaans toneelspeler heeft een school geopend en de lessen die hij in die school geeft, zijn niet alledaags. Hij zegt dat hij in enkele weken iemand leren kan « hoe » z'n gezicht te zetten om « er zo eerlijk uit te zien als goud » en iedereen vertrouwen in te boezemen. Z'n kursussen hebben zoveel aantrek, dat hij reeds leerlingen moest weigeren !

NIEUWS UIT AUSTRALIE
EEN TITANENWERK

AUSTRALIE heeft uitgestrekte woestijnen waar weinig of niets groeit. Om nu een deel van dat woestijngebied vruchtbaar te maken, willen de Australiërs de loop van de Snowy River, die uitmondt in de Tasman Zee, wijzigen. Het is een reusachtig werk dat, naar schatting, twintig jaar zal duren. Indien men het werk echter kan uitvoeren, betekent dit voor Australië een aanwinst van een miljoen Ha. vruchtbare grond. Bovendien krijgen ze op deze wijze zeventien electrische centrales die gezamenlijk een kracht van drie miljoen kw. hebben.

GEDULD !

Nog enkele weken geduld en de lijst van de winnaars van de GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG verschijnt in ons blad.

tiljon

Wie rijdt er mee ?

EEN nieuwe en, zoals je ziet, zeer geslaagde DKW gecarrosseerd door Danhauser-Stauss. Deze fijne wagen haalde op de renbaan van Monza een grote snelheid.

DE WAARHEID UIT EEN KINDERMOND

OVER Mark Twain worden heel wat anekdoten verteld. Of ze allemaal waar zijn is een zaak die we in het midden laten. Dat zijn dochtertje een aardje naar haar vaartje had, bewijst volgende geschiedenis :

Bij Marc Twain waren talrijke gasten op bezoek — de Amerikaanse schrijver ontving veel en graag — en onderhield zich met hen op de meest boeiende en aangename wijze. Een van de gasten wendde zich tot het dochtertje van de schrijver en zei :

— Je vader is werkelijk zeer aardig en zeer vrolijk.

— O ja, antwoordde het kleine meisje, dat is altijd als... wij gasten hebben !

Maak je geen zorgen !

PROF. SAUERBRUCH was een beroemd Duits chirurg die een paar jaar geleden gestorven is. Z'n naam heb [illegible] beslist al gehoord. Over hem doen ook veel anekdoten de ronde. Hier gaat er een van :

Een student was voor zijn examen bij prof. Sauerbruch reeds twee keren gezakt. Hij was woedend en verklaarde aan al wie het horen wilde :

— Als hij mij een derde keer laat zakken, steek ik hem met m'n bistouri dwars door het hart.
Een collega van de professor, welke deze uitlating had gehoord, vond het nodig de geleerde man op de hoogte te brengen. Sauerbruch brulde van het lachen en riep :

— Maak je geen zorgen ! Die knul weet nog niet eens waar het hart ligt, wat zou hij er dwars door kunnen steken !

RECHT DE HEMEL IN !

PROF. Auguste Piccard, de man die reeds met een luchtballon waaraan een bolvormige schuit was gehecht, 16.000 meter hoog steeg, treft de laatste voorbereidselen om met een ballon een hoogte van 30.000 meter te bereiken. Dat zou, indien hij slaagt, een fantastisch resultaat zijn !

ATOOM VERWARMT DE STAD

EERLANG zal in de omtrek van Stockholm begonnen worden met de bouw van de eerste ondergrondse atoomreaktor, die zal dienen om een deel van de Zweedse hoofdstad te verwarmen. In 1960 zal men deze atoomreaktor reeds in gebruik kunnen nemen. Hij zal jaarlijks 95.000 kilowatt kunnen voortbrengen en daarvan zullen er 70.000 gebruikt worden om twaalf duizend woningen te verwarmen.

AUTO'S TE KOOP !

DE politie van New York biedt 4.000 wagens voor een appel en een ei te koop aan. Hoe ze aan die wagens kwam ? Heel eenvoudig. Het zijn auto's die door de zorgen van de politie werden weggesleept omdat ze op « verboden plaatsen » geparkeerd stonden. De eigenaars kwamen hun wagen nooit opeisen; ze vonden het wellicht voordeliger er een nieuwe te kopen !

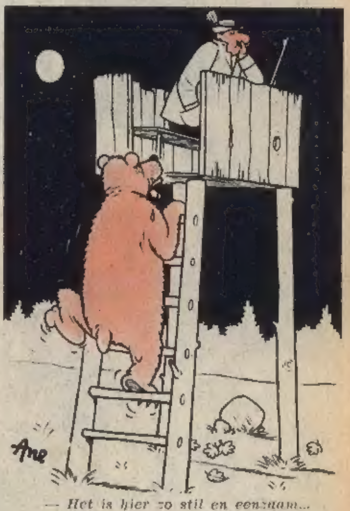
NIEUWS IN HET KORT

● In de omgeving van Salzburg ligt er een pipeline die niet voor petroleum is bestemd maar voor melk. Ze is 2.000 meter lang.

● In Amerika werd een electrisch armbanduurwerk op de markt gebracht dat preciezer is dan een gewoon uurwerk. Een minuscule motor wordt aangedreven door een apparaat dat de eigenschap bezit chemische energie in electrische energie te veranderen.

● Frankrijk wil niet dat wagens, welke voor 1914 gebouwd werden, nog uitgevoerd worden. De staat koestert inderdaad het plan een groot Automobiel Museum op te richten.

● Een Amerikaanse telefoonmaatschappij heeft de optelling gemaakt van het aantal telefoontoestellen in de wereld in het jaar 1955. Het totaal was : 101 miljoen.

— Het is hier zo stil en eenzaam...

Antwoord op de test van de week

HET MIJN EN HET DIJN

10 JA : Je bent eerlijk en je zal je nooit andermans goed toeeigenen. Je bent recht voor de vuist en je kan geen oneerlijkheid verdragen. Bravo !

7 TOT 9 JA : Je laat je soms verleiden tot een kleine oneerlijkheid en het oordeel, dat je over anderen velt, is niet altijd juist.

4 TOT 6 JA : Denk wat langer na alvorens je iets doet. Raadpleeg eerst je geweten en handel dan. Je zult er goed bij varen.

1 TOT 3 JA : Beste kerel, jij moet opletten. Dat je nog jong bent en daarom niet helemaal verantwoordelijk kunt gesteld worden is slechts een uitvlucht... een uitvlucht die niet telt !

NUL : Jij hebt weinig respekt voor het goed van de anderen. Je moet steeds onderscheid maken tussen het « mijn » en het « dijn ». Doe je dit niet, zal je het later wellicht diep berouwen. Ga liever niet om met kameraden die andermans goed niet eerbiedigen, ze zijn geen goed gezelschap voor je !

WIST JE ?

● dat een schilderij van Rembrandt, nl. het portret van de vader van de kunstenaar, te New York werd verkocht voor 13.000 dollar.

● dat een doek van Jan Cornelisz Vermeyen (geschilderd tussen 1535 en 1540) op diezelfde veiling 5.250 dollar ging.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgeven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : [illegible] F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveu.

21-2-57

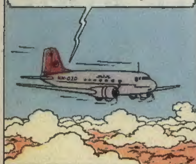
DE AVONTUREN VAN KUIFJE

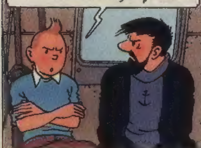
COKES IN STOCK

DOOR

HERGÉ

Bobbie snuffelde in de bagageruimte van het vliegtuig en ontdekte een groot gevaar.

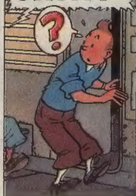

(Wordt voortgezet.)